

[Ole Bjørn Kraft.]

derigennem at faa en Udsigt over, om den Udvikling, vi var inde i, var rimelig, eller om det ikke vilde være samfundsmæssigt ønskeligt, at en Forandring skete. Dette Forslag blev velvilligt modtaget, men der er ikke kommet noget ud deraf. Udvalget er ikke nedsat. Sagen ligger stadig, som den hele Tiden har ligget.

Den Utilfredshed, der har været, har ogsaa givet sig Udtryk over for de Rigsdagsmænd, som er valgt i Aalborg. Man har bebrejdet os, at vi ikke har gjort nok for Byen i denne Forbindelse. Jeg har taget denne Utilfredshed som et smukt Tillidsvotum til mine Evner. Hvis man virkelig er af den Opfattelse, at det, naar en socialdemokratisk Borgmester, et socialdemokratisk Byraadsflertal ikke kan faa en socialdemokratisk Forsvarsminister til at lade Garnisonen blive i Aalborg, skulde være muligt for den konservative Repræsentant paa Stedet at fremkalde dette Resultat, er det for mig et Vidnesbyrd om, at man venter sig store Resultater af mig. Jeg skal bestræbe mig for i saa vid Udstrækning som muligt at imødekomme disse Forventninger, men jeg maa dog sige, at der er sat Grænser.

Jeg skal derefter vende mig til nogle Bemærkninger i Fortsættelse af nogle Synspunkter, jeg tidligere har gjort gældende under Finanslovbehandlinger med Hensyn til den danske Idræt. Der er for Tiden en glædelig Vækst i Idrætsbevægelsen i Danmark, en glædelig Vækst i den Interesse, hvormed Befolkningen omfatter Idrætten, og en glædelig Vækst i de aktive Idrætsmænds Antal. Rundt omkring ser vi ogsaa, hvordan Initiativ skaber nye Stadion'er, Svømmebade, Friluftsbade o. s. v., hyppigt paa en Maade, der er forbilledlig for det nationale Arbejdsfællesskab, ved at Byen løfter i Flok og løser en Opgave ved en frivillig Indsats, saaledes som det var Tilfældet, da Støvring Friluftsbad i Sommer blev skabt. Ved Hjælp af udelukkende frivilligt Arbejde fra alle Byens forskellige Led, Arbejdere, unge Landmænd, Funktionærer o. s. v., byggedes Friluftsbadet, skabtes en ny stor Institution i denne Stationsby, der utvivlsomt vil blive til stor Gavn og Glæde for Stationsbyens Ungdom i Fremtiden. Det kunde aldrig være blevet virkeliggjort, hvis ikke man var gaaet ind i dette frivillige Fællesskab, i Fællesskab havde løst den foreliggende Opgave. Saaledes gaar det ogsaa andre Steder. Det er en Udvikling, som der er Grund til at hilse med den allerstørste Tilfredshed, og den kan kun være, bør kun

være en Begyndelse paa en endnu rigere Udvikling.

Men det er ogsaa nødvendigt, at den bliver støttet. Der maa være Mulighed for en Udvikling under tilfredsstillende Former. Det er nødvendigt, hvis Ungdommen skal have det fulde og hele Udbytte af deres Idræt, at de lægelige, hygiejniske og lærermæssige Forhold er i Orden, men enhver kan forstaa, at der her rejser sig uovervindelige Vanskeligheder, naar de Pengemidler, hvormed der arbejdes, ikke blot ikke holder Trit med Udviklingen, men formindskes. Der er inden for Idrætsorganisationernes Ledelse et stort Ønske om Ansættelse af Læger, Ansættelse af Lærere, Tilvejebringelse af langt bedre Forhold paa dette Omraade, men det er dem økonomisk uoverkommeligt at løse dette Spørgsmaal.

Det er ikke uforstaaeligt, naar man ser, hvordan Antallet af Organisationer af Idrætsmænd stadig er vokset, medens Statstilskuddet stadig er dalet. I 1926—27 var der 894 Organisationer; da fik Idrætsforbundet 49 550 Kr. i Statstilskud. Antallet af Foreninger har siden været i stadig Vækst, Størrelsen af Statstilskuddet er stadig dalet. I 1937—38 er Antallet af Foreninger fordoblet og andrager nu 1 761; samtidig er Statstilskuddet nedsat til 35 100 Kr. Det er da klart, at der her opstaar økonomiske Vanskeligheder, som det er rimeligt at hjælpe Organisationerne ud over. Jeg rettede i Fjor en indtrængende Henstilling til Indenrigsministeren om at yde et nyt Tilskud til Idrætsorganisationerne, i øvrigt ogsaa til vor Deltagelse i den næste Olympiade. Ministeren besvarede den første Henvendelse imødekommande. Jeg havde god Grund til at tro, at det vilde være resulteret i en forøget Bevilling. Det skete ikke i Fjor, og naar vi ser det Finanslovsforslag, som nu ligger foran os, er Bevillingerne heller ikke i Aar blevet udvidet. Jeg ved, at der er gaaet en Henvendelse fra Idrætsorganisationerne til Indenrigsministeriet, og jeg henstiller, at den tages under en meget velvillig Overvejelse. Idrætsfolkene er i Virkeligheden beskedne, de undervurderer deres egen Betydning, saaledes som Staten ogsaa hidtil har undervurderet, hvilken Løftestang der i Idrættens Fremgang kan ligge for en sund Udvikling af Ungdommen. Vi maa maaske ind paa en endnu mere rationel og systematisk Udvikling end den, der hidtil har fundet Sted, men det først nødvendige er at give Idrætsorganisationerne Mulighed for Ansættelse af de Lærerkrafter, som er nødvendige, saaledes at Ungdommen kan drive Sport under tilfredsstillende Forhold.